

zelfs een hoop tuinafval aangetroffen (in de hoek voor Hotel Oranje). Als de gemeente Noordwijk het huidige wanbeleid zal voortzetten na de geplande herinrichting zal de verloedering nog meer in het oog springen dan nu al het geval is.

Het valt trouwens nog te bezien hoe de nieuwe boulevard bestand zal zijn tegen het stuifzand. Dit stuifzand zal ongekende proporties aannemen als Rijkswaterstaat binnen enkele jaren zal overgaan tot grootscheepse zandsuppleties voor de boulevard om door middel van “zeewaartse verduining” de zwakke schakel die de boulevard nu vormt om te bouwen tot een hoogwaardige zeewering. Plannen in deze richting werden laatst ontvouwd op een bijeenkomst in De Witte Raaf in het kader van het project Kustvisie. Voor planten als de Blauwe zeedistel en de Zeewinde breken dan gouden tijden aan!

IJsvogels

Hein Verkade

Zondagmorgen 26 augustus zorgt schitterend zomerweer voor een rimpelloze vijver in Nieuw-Leeuwenhorst. Enkele tientallen eenden dobberen rond, de weerspiegeling lijkt hun aantal te verdubbelen. Naast Wilde Eenden drijven er enkele Krakeenden en Kuifeenden, een gewoon beeld eind augustus.

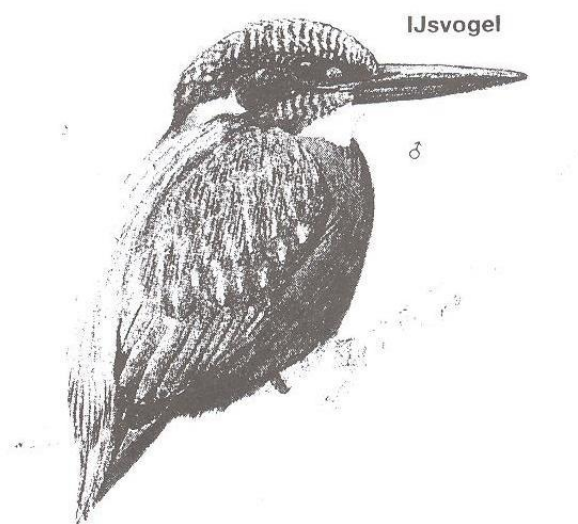
Turend van achter het kijkscherm langs de groene zomen van de vijver blijkt een IJsvogel zich te koesteren in de zon. De vogel schudt wat met zijn kop heen en weer. Het lijkt alsof een pas verorberd visje nog in zijn keel stokt. Doordat de vogel dichtbij zit is duidelijk te zien dat de ondersnavel donkerrood is, wat duidt op een vrouwtje. De hikkende bewegingen blijven onverminderd doorgaan waardoor ik soms het idee krijg twee kopjes te zien! De schijn bedriegt echter niet wanneer de vogel stil blijft zitten. Er zitten inderdaad twee IJsvogels vlak achter elkaar, beide met hun kopje schuddend. De ‘onzichtbare’ vogel blijkt eveneens een vrouwtje. Zij blijven minutenlang hun merkwaardige gedrag vertonen, inmiddels ook gadeslagen door een onvolwassen Waterhoen. Deze loopt behoedzaam over de takken onder de IJsvogels door. Plotseling vliegen de twee vrouwtjes elkaar ‘in de veren’.

Het beeld in de kijker is iriserend blauw. Het Waterhoen reageert en springt naar de vechtende vogels. Deze vliegen hierdoor luid schreeuwend weg om direct weer terug te keren naar de oude plek. Zij gaan op verschillende takken zo’n halve meter onder elkaar zitten. Nu is goed te zien dat één vogel geringd is. Het zojuist beschreven gedrag wordt weer hervat. Doordat de onderste vogel met z’n rug naar mij toe zit, blijkt dat ook de staart regelmatig gespreid wordt.

Sommige iriserend blauwe rugveren blijken op gelijke afstand van elkaar door te lopen over de

staart. Beide vogels maken zich regelmatig heel slank en openen regelmatig hun snavel. Zeker een half uur blijft dit schouwspel zich voltrekken. Dan valt de bovenste vogel aan en duikt bovenop de ander.

Deze verdwijnt hierop in het struikgewas. De een neemt de plaats van de ander in en gaat weer over

op het dreiggedrag. Door de weerspiegeling in het water is te zien dat de tweede vogel niet ver weg is. Weer blijft de situatie tientallen minuten ongewijzigd.

Plotseling zijn alle vogels in rep en roer. Eksters en Merels alarmeren en de IJsvogels verdwijnen verder de struiken in. Even later vliegt een Wespendif laag over. Ook deze laat zich goed bekijken. Duidelijk zijn de grijze kop en zwaar gestreepte onderbuik te zien. Het moet een mannetje zijn. De Wespendif strijkt neer in de bomen boven de plek waar kort tevoren de IJsvogels zaten.

Vogels kijken blijft verrassend, ook dicht bij huis.